

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Ringkonnakohus (Estonia) w dniu 1 września 2017 r. – c.v. SNB-REACT i in./Deepak Mehta.

(Sprawa C-521/17)

(2017/C 382/41)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tallinna Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: c.v. SNB-REACT i in.

Strona pozwana: Deepak Mehta

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 4 lit. c) dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej ⁽¹⁾ należy dokonywać w taki sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane do uznawania organizacji zbiorowego zarządzania prawami własności intelektualnej reprezentujących prawa właścicieli znaków towarowych za osoby, które w celu obrony interesów praw właścicieli znaków towarowych są uprawnione do składania we własnym imieniu środków odwoławczych i do wnoszenia we własnym imieniu do sądów skarg w celu egzekwowania praw właścicieli znaków towarowych?
- 2) Czy wykładni art. 12, 13 i 14 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywy o handlu elektronicznym) ⁽²⁾ należy dokonywać w taki sposób, że za usługodawcę w rozumieniu tych przepisów, do którego mają zastosowanie uregulowane w nich wyłączenia w dziedzinie odpowiedzialności, należy także uznawać usługodawcę, którego usługa polega tylko na tym, że rejestruje adresy IP, umożliwiając przez to ich anonimowe połączenie z domenami oraz wynajem tych adresów IP?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004 L 157, s.45

⁽²⁾ Dz.U. 2000 L 178, s.1

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. – Komisja Europejska/Królestwo Belgii

(Sprawa C-564/17)

(2017/C 382/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Cattabriga, G. von Rintelen, R. Troosters, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując, najpóźniej do dnia 25 grudnia 2013 r., wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim ⁽¹⁾, a w każdym razie nie przekazując tych przepisów Komisji, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 16 ust. 1 rzeczonej dyrektywy;

- nałożenie na Królestwo Belgii, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary pieniężnej w wysokości 70 828,80 EUR dziennie, począwszy od dnia wydania w niniejszej sprawie wyroku, za uchybienie obowiązkowi przekazania środków transpozycji dyrektywy 2011/98/UE;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 16 ust. 1 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2011/98/UE państwa członkowskie były zobowiązane do przyjęcia środków krajowych koniecznych do transpozycji wymogów przewidzianych w dyrektywie najpóźniej do dnia 25 grudnia 2013 r. Z uwagi na fakt, że Belgia nie powiadomiła o pełnej transpozycji dyrektywy, Komisja zdecydowała się wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości.

W skardze Komisja proponuje nałożenie na Królestwo Belgii okresowej kary pieniężnej w wysokości 70 828,80 EUR dziennie. Wysokość okresowej kary pieniężnej została obliczona z uwzględnieniem wagi naruszenia, czasu jego trwania, jak również skutku odstrasżającego w powiązaniu ze zdolnością płatniczą państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 19 lipca 2017 r. w sprawie T-752/14, Combaro SA/Komisja Europejska, wniesione w dniu 28 września 2017 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-574/17 P)

(2017/C 382/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Combaro SA

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi o:

- uchylenie wyroku Sądu (druga izba) z dnia 19 lipca 2017 r. w sprawie T-752/14, Combaro SA/Komisja Europejska;
- oddalenie skargi Combaro SA jako bezzasadnej;
- obciążenie Combaro SA kosztami postępowania w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnosząca odwołanie podnosi co następuje:

1. Sąd dokonał błędnej kwalifikacji prawnej okoliczności stanu faktycznego w odniesieniu do występowania szczególnych okoliczności w rozumieniu art. 239 kodeksu celnego ⁽¹⁾.

Sąd zakłada po stronie Komisji naruszenie ciążących na niej obowiązków, przy czym z jednej strony Sąd przyznaje Komisji kompetencje, których ona nie posiada, a z drugiej strony wymaga by wykonywała ona kompetencje, które nie wnoszą już nic więcej do wyjaśnienia stanu faktycznego. Komisja nie naruszyła jednak ciążących na niej obowiązków, tak iż nie zachodzą szczególne okoliczności w rozumieniu art. 239 kodeksu celnego.

2. Sąd przeinaczył materiał dowodowy mający wykazać wystąpienie szczególnych okoliczności w rozumieniu art. 239 kodeksu celnego.